

एवञ्च विध्यपेक्षितप्राशस्त्यरूपपदार्थप्रत्यायकतया अर्थ-
वादपदसमुदायस्य पदस्थानीयतया विधिपदेनैकवाक्यता
भवतीत्यर्थवादवाक्यानां पदैकवाक्यता । कतहि वाक्य-
कवाक्यता ? यत् प्रत्येकं भिन्नभिन्नसंसर्गप्रतिपादकवैशि-
ष्ट्ययोराकाङ्क्षावशेन महावाक्यार्थबोधकत्वं यथा “दर्श-
यौर्स्वभावाभ्यां स्वर्गकामोयजेत” इत्यादिवाक्यानां “समि-
धोवजति” इत्यादिवाक्यानाञ्च परस्परकाङ्क्षाभावबोधक-
तयैकवाक्यता । तदुक्तम् भट्टपादैः “स्वार्थबोधे समाप्ता-
नामकाङ्क्षित्याद्यपेक्षया । वाक्यानामेकवाक्यत्वं पुनः सं-
ख्येय जायते इति” । एकमविवक्षिततया तुल्यरूपं वा-
क्यम् । अविवक्षिततया तुल्यरूपे २ वाक्ये च । “नवय-
कटु नृपाणामेकवाक्यं विवन्तुः” रघुः । “एकमविवक्षित-
वाक्यमेकवाक्यम्” मञ्जि० ।

एकवादः पु० एकेन हस्तेन वाद्यते वाद-कर्मणि अच् ।
१डिण्डिम वाद्ये यद्धरता० तस्यैकहस्तेन वादनात् तथा-
त्वम् । वादः कथाभेदः एकस्य एकत्वस्य ब्रह्माभिन्नत्वस्य
वादः । २वेदान्तिभिर्कृते वादभेदे सर्वेषां ब्रह्माभिन्नत्वेनै-
कत्वस्य प्रतिपादनात्तद्वादस्य तथात्वम् ।

एकविंशत् स्त्री एकाधिका विंशतिः पृ० । (एकृष) १संख्या-
भेदे २तदन्विते च एकविंशतिशब्देऽप्यत्र स्त्री । एक-
विंशतः एकविंशतेर्वां पूरणः डट् । एकविंश तत्संख्यापूरणे
स्वार्थे कन् तत्त्वार्थे “दश पूर्वां पुरान् वंशानात्मानं
चैकविंशकम्” मनुः । पूरणार्थे डटि वा तमटि तु एक-
विंशतस्य एकविंशतितम इतिभेदः तत्पूरणार्थे स्त्रिया-
सुप्रयतो डोप् । तद्विज्ञाधिकं यते सहस्रे वेद्यर्थे कन् ।
एकविंशतिक एकविंशदक एकविंशत्यधिकशतादौ दृष्टाव-
काभोपदाकृषेण दीयते इत्यर्थे कन् । एकविंशतिक एक-
विंशतक दृष्टादिकृषेण दीयमानविंशतिके यते । अवयवे
कन् रूपसक्तत्वात् एकविंशतिसंख्यायां न० । एकविंशति-
कत्वाः परिमाणमस्य स्तोमस्य ड । एकविंश १तावन्मन्त्रके
स्तोमभेदे एकविंशस्तोमशब्दे तिष्ठति । “यत्तुनोडिनि-
र्वक्तव्यः” “विंशतेय” वार्त्ति० डिनि । एकविंशन् एक-
विंशतिसंख्यायुक्ते त्रि० स्त्रियां डोप् । प्रकारे धा एक-
विंशतिभा एकविंशतिप्रकारे अव्य० । एकाधिका विंशतिः
संख्येया डच् समा० । एकाधिकविंशतिसंख्येये ।
एकविंश संख्यातः स्तोमोऽप्यस्य मतृप् सस्य वः । एकविंश-
वत् एकविंशस्तोमान्विते त्रि० स्त्रियां डोप् । “लिट्दत्तो
हरस्तादुपदधात्वेकविंशवर्तो पचात्” यत० ब्रा० ८, ४, १ ।

एकविंशस्तोम पु० कर्म० । एकविंशतिसंख्यपरिमिते
स्तोमभेदे “एकविंशस्तोमेन ऋषभो याज्ञतुररजे”
यत० ब्रा० ११, ५, ४, १५. स्तोमस्य स्तोमादियागेषु सामगैः
क्रियमाणः पृष्टादिसंज्ञः स्तुतिभेदः । एकविंशस्तोमस्य
विद्युतिप्रकारः ताण्डुल० ब्रा० भा० दर्शितो यथा
“एकविंशस्तोमस्य चतस्रो विद्युतयः । तत्र सप्तसप्तन्या-
ख्यां प्रथमां विद्युतिं दर्शयति” भा० । “सप्तभ्यो हि-
ङ्करोति स तिसृभिश्च तिसृभिस्स एकया, सप्तभ्यो हिङ्क-
रोति स एकया स तिसृभिः स तिसृभिः, सप्तभ्यो हिङ्क-
रोति स तिसृभिस्स एकया स तिसृभिः, सप्तसप्तन्येकविं-
शस्य विद्युतिः” ब्रा० । “अथास्यैव स्तोमस्य उदात्याख्यां
द्वितीयां विद्युतिमाह” भा० । “पञ्चभ्यो हिङ्करोति
स तिसृभिः स एकया स एकया, सप्तभ्यो हिङ्करोति स
एकया स तिसृभिः स तिसृभिः, नवभ्यो हिङ्करोति स ति-
सृभिः स तिसृभिः स तिसृभिर्द्व्युत्येकविंशस्य विद्युतिः” ब्रा० ।
“अथास्यैव स्तोमस्य प्रतिद्युतिर्नाम तृतीया विद्युतिः प्रद-
र्शयति” भा० । “नवभ्यो हिङ्करोति स तिसृभिः स तिसृभिः
स तिसृभिः, पञ्चभ्यो हिङ्करोति स एकया स तिसृभिः स
एकया, सप्तभ्यो हिङ्करोति स तिसृभिः स एकया सति-
सृभिः, प्रतिद्युतिः” ब्रा० । “लिट्दादिस्तोमपठत्य-
प्रतिरूपकत्वात् अस्याः प्रतिद्युतिरिति संज्ञा यौगिकी
अथास्यैव स्तोमस्य स्रज्याख्यां चतुर्थी विद्युतिं दर्शयति”
भा० । “नवभ्यो हिङ्करोति स तिसृभिः स तिसृभिः स-
तिसृभिः, तिसृभ्यो हिङ्करोति स पराकीभिः, नवभ्यो हि-
ङ्करोति स तिसृभिः स तिसृभिः स तिसृभिः स्रज्युभयत
आदीप्ता” ब्रा० । “उभयत आद्यान्त्ययोः पर्याययोर्द्ध-
नवकान्तेन लिट्त्वाऽनुभयतः आदीप्ता लिट्त्वान्नान्यस्य प्रजा-
पतिमुक्तात् सहोत्पत्तेरादीप्ता स्रज्यो कथा मध्यं स्रजेतरा
तत्सादृश्यादस्या अयेना संज्ञा । अस्या अपि मध्यमपर्या-
यस्य ऋक्त्वयात्मकत्वेन ऋङ्नवकाभ्यामल्पत्वात्” भा० ।
अत्र उद्यतीशब्दे दर्शिततद्वाच्यानुसारेण एतदर्थोदर्शयते
एकैककस्य सान्नः पञ्च भक्तयः प्रक्षावोद्गीथप्रतिहारो-
पद्रवनिधनाख्याः तत्र हिङ्कारस्तु त्रिभिस्त्रिभिश्चाटभिः
कर्त्तव्यः “सान्ने सान्ने हिङ्कुर्युरिति” स्रज्वततोक्तेः ।
तथा च सप्तभ्य इति चतुर्थी सप्त ऋचोगातं हिङ्कुर्यु-
रित्यर्थः । तत्र एकैकं स्रक्तं त्रिरावर्त्तनीयम् । तत्राद्या-
दत्तो आद्याया द्वितीयायाश्च त्रिरभ्यासः । द्वितीयादत्तो
द्वितीयाया अन्त्यायाश्च त्रिरभ्यासः । तृतीयादत्तो